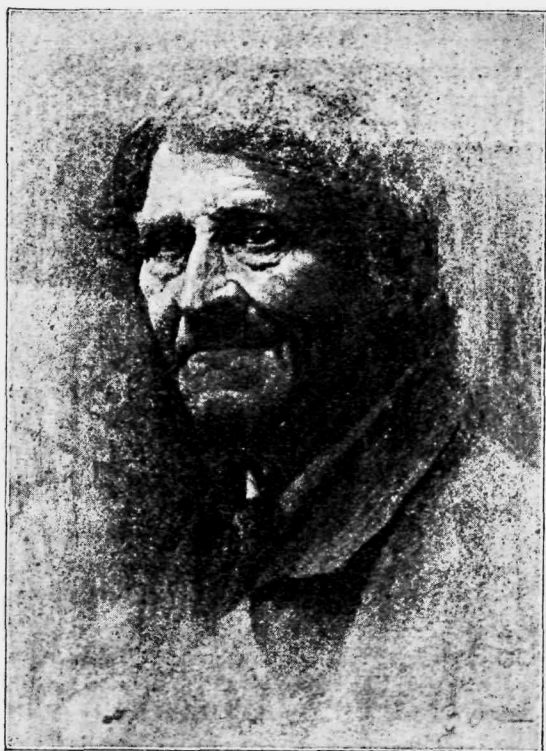

Ε. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Σπουδή

★ PIERRE BARBIER ★

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ *)

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΛΟΥΙΖΑ μόνη

ΛΟΥΙΖΑ. Ναί, πήγαινε! απόφυγε τὸ βλέμμα μου.

Ἐσκέφθην πρὸς στιγμήν νὰ καταφύγω εἰς τὴν προδοσίαν. Ἀλλ' ἡ δοκιμασία ἦτο πικρά. Δὲν τὸ ἐπραΐσα. Ἐνθυμήθην ἀμέσως ὅτι εἶμαι μήτηρ. (Θεωροῦσα πρὸς τὸ δωματίον ὅπου εὐρίσκεται τὸ τέκνον της). Προσφιλή ὄντα! Ὁ μόνος σκοπὸς μας εἶνε νὰ τὰ καταστήσωμεν εὐτυχὴ καὶ ποτὲ νὰ μὴ μάθωσι τί πράττουμεν δι' αὐτά. (Σπογγίζει ἐν δάκρυσιν, εἶτα ἀνεγείρουσα τὴν κεφαλὴν). Ναί, τὸ καθήκον μου ἦτο ν' ἀποφύγω τὸ σκάνδαλον. Ἀλλὰ τί θὰ συνέβαινε; Ἡ ὀργή μου θ' ἀπέβαινε καὶ διὰ τοὺς δύο μας ἀπαισίαι. Ὅταν ὁ ἀνὴρ, κακὸν τι πράξαας, αἰσθάνεται ὅτι καὶ κρίνει κακῶς, τότε ἀποφεύγει τὴν οἰκίαν. Ἀλλ' ἔστω. Ἀρκεῖ ὅτι ὁ Πουζέ συναισθάνεται τὸ σφάλμα του, ἀρκεῖ ὅτι ἠρυσθῇ. Ἐν τούτοις, πόσῃ ἀνάγκῃ ἔχω τοῦ ἔρωτος πρὸς ἐπιστήριξίν μου; Ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ συζύγου μου μ' ἐνδιαφέρει πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν ἰδίαν μου. (Μετὰ πικρίας). Ἀλλ' ἐμὸν! Τοῖς διδόν-

*) Συνέχεια.

μεν τὰ πάντα. Τὰ πάντα δι' αὐτοὺς θυσιάζουμεν καὶ ὅμως ἐκ τῶν θλιβερῶν μας τούτων ἐρώτων δὲν εὐχαριστοῦνται, ταχέως ἀποκόμνουν καὶ ἀπογοιτεύονται. Ἡ τρυφερότης τῶν γυναικῶν τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶνε τόσο ματαία καὶ πρόσκαιρος! Καὶ ὅμως αὐτοὶ μὲν παρέρχονται, ἡμεῖς δὲ μένουμεν, καὶ ὅταν βραδύτερον ἐπέλθῃ τὸ γῆρας, τότε χειροκροτοῦμεν τὸν ἑαυτὸν μας διότι ἐκλείσαμεν ἄλλοτε τοὺς ὀφθαλμούς. Τί λυπηρὸν πρᾶγμα μὲν ταῦτα ν' ἀναγινώσκῃ κανεὶς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνδρός. Εἰς μάτην ἡ σύζυγος παλαίει διὰ νὰ φανῇ πιστὴ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της, εἰς μάτην προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν της, νὰ εἶναι οἰκονόμος, νὰ τιμᾷ τὴν συζυγικὴν ἐστίαν, νὰ ζῇ τέλος πάντων ὡς γυνὴ τιμὴ καὶ ἐνόρετος. Εἰς μάτην! Ὅπου ἡ καλλονὴ ἐπιβάλλεται καὶ ἐσπάζει, ἐκεῖ ἡ ἀρετὴ δὲν τιμᾶται, δὲν εἰσακούεται. (Μετὰ περιφρονησεως). Καὶ εἶσαι σύ, ὦ κόρησσα, ναί, σύ τις ὁποίας τὰ ὠρεῖα χαρκτηριστικὰ ἔκαμν τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ συζύγου μου νὰ βλέπουν ῥυτίδας ἐπὶ τοῦ προσώπου μου. Ἐταίρα! Καὶ εἰμ' ἐγὼ ἐκεῖνη, ἥτις πληρώνουσα τὸ φίλημά σου, ἀπεγυμνούμενη εὐχαρίστως διὰ νὰ σε ἀπαθανάτισω καὶ ἐπώλουν εἰς εὐτελεῖς τιμὰς, χωρὶς κανέν εἰς τὴν ψυχὴν μου παράπονον, ὅλα τοῦ παιδιοῦ μου, ὅλα τοῦ γάμου μου τὰ κοσμήματα. Καὶ τίς εἶδεν εἰς ποίαν ἀνόητον κόρην θὰ ἐπώληθησαν οἱ πτωχοὶ μου ἐκεῖνοι θησαυροί, τοὺς ὁποίους ἡγόρασεν ὁ Ἰουδαῖος. ὦ Ἱερουσαλὰ! Ἐπώλησα τὰ κοσμήματα τῆς μητρός μου, ναί, διότι ἀνήκον εἰς τὴν μητέρα μου. Καὶ ὅλα ταῦτα διατί; Διὰ σέ, ὦ ἔρως, διὰ σέ, ὦ πίστις, ὦ τιμιότης, ὦ χίμαιρα. Καὶ σύ, ὦ κόρησσα, ἐκολακέβεσο πιστεύουσα ὅτι ἀντὶ τοῦ κοινοῦ τάφου θὰ σοὶ ἀπέδιδον τὴν ἀθανασίαν. Ἀλλ' ὅχι... ὅχι...! Ἀρπάξει σφύριον προχωρεῖ καὶ ἀνεγείρει τὸ κάλυμμα) θὰ σε κταστρέψω (Ἐν ἐνδοιασμῷ θεωροῦσα τὸ ἀγαλμα). Καὶ ὅμως δὲν δύναμαι. Εἶνε τόσο ὥραϊον! (Τὸ σφύριον καταπίπτει ἀπὸ τὰς χεῖρας της)

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΛΟΥΙΖΑ, ΙΟΥΛΙΑ, ὁ ΔΟΥΞ, εἰς ὑπηρετίας.

ΛΟΥΙΖΑ. Κάποιος ἔρχεται.

ΔΟΥΞ (εἰσερχόμενος). Ὁ κύριος Πουζέ... εἶνε ἐδῶ;

ΛΟΥΙΖΑ. Δὲν εἶνε ἐδῶ... ἐξῆλθε.

ΔΟΥΞ (δεικνύων τὴν Ἰουλίαν, ἥτις φαίνεται ὀλίγον ὀπισθεν αὐτοῦ). Ἡ κυρία δύναται νὰ τὸν ἀναμῇ ἐδῶ;

ΛΟΥΙΖΑ (Μετὰ κινήσεως ἐμφαινομένης συγκατάθετον). Μά... (ἀναγνωρίζουσα τὴν Ἰουλίαν) Αὐτή... Πάλιν αὐτὴ ἡ γυναῖκα.

(Ἡ Ἰουλία κάθηται πρὸς τὰ δεξιὰ. Φαίνεται δὲ λίαν ἐξηρησμένη).

ΔΟΥΞ (Πρὸς τὸν μικρὸν ὑπηρετὴν ὑποδεικνύων αὐτῷ τὸ πέζαν πλησίον τῆς Ἰου.λιας ἐῤῥισκο μένην) "Αφῆσε ἐδῶ αὐτὸ τὸ κιβώτιον.

ΙΟΥΛΙΑ (ἀδιαφόρως). Τί κιβώτιον εἶνε αὐτό;

ΔΟΥΞ (δυσθυμῶς). Εἶνε μερικά κοσμήματα, τὰ ὅπερ ὁ Ἰουδαῖος μου, ὁ γέρω Ἰακώβ, μου εὗρθε διὰ σᾶς.

ΛΟΥΙΖΑ. Τί ἀκούω;

ΙΟΥΛΙΑ (Γατατηροῦσα τὸ κιβώτιον). Εὐαρεστηθῆτε λοιπὸν νὰ μου ἀνείξητε τὰ κιβώτιον αὐτό.

Ὁ Δούξ ἀνοίγει τὸ κιβώτιον ἐξ οὗ ἡ Ἰου.λια ἐξάγει ἐν περιδέραιοι καὶ ἐν βραχιόλιοι. Μπᾶ! καλὲ τί ἀρχαιολογικὰ εὗρήματα εἶνε αὐτά; (θέτει τὸ περιδέραιον ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ της).

ΛΟΥΙΖΑ. Θεέ μου τί βλέπω; Ὁ προσφιλεῖ μου κοσμήματα, ὧ μάρτυρες τοῦ αὐστηροῦ καθήκοντος, φεύγω διὰ νὰ μὴ σᾶς βλέπω ἐπὶ τῆς ἐξηυτελισμένης αὐτῆς γυναικός.

(Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΙΟΥΛΙΑ, ὁ ΔΟΥΞ.

ΙΟΥΛΙΑ (Βλέπουσα ἐξερχομένην τὴν Λουίζαν). Πῶς;

"Εφυγε χωρὶς οὐδὲ λέξιν νὰ εἴπῃ;

ΔΟΥΞ (Θεωρῶν ἀτενῶς τὴν Ἰου.λιαν). Τὴν ἐτρέψαμεν εἰς φυγὴν.

ΙΟΥΛΙΑ (Ἐξακολουθοῦσα νὰ δοκιμάζῃ ἐφ' ἑαυτῆς τὰ κοσμήματα). Λοιπὸν εἶσαι ζηλότυπος, Δούξ.

ΔΟΥΞ. "Ας μὴ σπεύδωμεν δὲ καὶ τόσον πολὺ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, κόρησσα, τὰ πράγματα ὥς φαίνονται καὶ πολὺ σοβαρά, τοῦλάχιστον δι' ἐμέ. Ἐγὼ ἀπλῶς, διηρχίμην ἔξωθεν, ὅτε μὲ τὸ ὄμμα φλογερὸν, μὲ φαιδρὸν τὸ πρόσωπον, μὴ προσέχουσιν ἐπὶ εἰς τὰ περὶ σὲ συμβαίνοντα, σὲ βλέπω αἴφνης ἐξερχομένην ἐκ μιᾶς οἰκίας, τὴν ὁποίαν ὥς γνωρίζω!... Μόλις ἐπροχωρήσατε δύο βήματα, καὶ ἐστρέψατε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν θύραν ἐξ ἧς ἐξήλθετε, πλήρης εὐχαριστήσεως καὶ ὥσει ὄνειροπολοῦσα... Τότε τὰ βλέμματά μας συνηντήνησαν. Ἐγὼ ἔστην. Σεῖς ἠρρυθρίασατε. Ζητῶ νὰ μάθω πόθεν ἐξήρχεσθαι καὶ ἀντὶ τούτου σᾶς βλέπω μᾶλλον στενωχωρημένην καὶ ἐπὶ πλέον... θυμωμένην.

ΙΟΥΛΙΑ. Ἐὰν εἶχον κανὲν μυστικόν, διατὶ νὰ θέλετε νὰ τὸ ἀκούσχη; (Ζωηρῶς, βλέπουσα δι' ὁ κόμης βαίνει πρὸς τὸ ἀνάβαθρον). Ἐγὼ σᾶς ἐπεφύλλαττον μίαν ἐκπληξιν. Ἦθελον νὰ σᾶς ἐκπληξῶ μὲ τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτὸ δῶρον τὸ ἐκτελεσθὲν διὰ σᾶς ὅτε θὰ εὐχαριστούμην πολὺ ἐκ τῆς ἐκπλήξεώς σας, τῆς ὁποίας τώρα μοὶ ἀφαιρεῖτε τόσον ἀποτόμως τὴν ἐλπίδα.

ΔΟΥΞ. Ἐστω. Ἐχει καλῶς. Ἐγὼ σταματῶ πρὸ τῆς φλιᾶς τοῦ θυσιαστηρίου. (Κατερχόμενος). Εἰμαι ὅμως πολὺ περίεργος νὰ γνωρίσω

E. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

τὸν ἀγαλματεπιδόν μου, συγγνώμην, τὸν ἰδικόν σας, θέλω νὰ εἴπω. Λέγουσιν ὅτι ἡ τέχνη τοῦ Πουζῆ εἶνε θαυμασία. Καὶ τί ἀράγε ἀνέλαθε νὰ παραστήσῃ ἐν τῷ προσώπῳ σας; Πρόκειται ν' ἀναστήσῃ τὴν Ῥώμην ἢ τὴν Ἑλλάδα;

ΙΟΥΛΙΑ. Τὴν Λουκρητίαν.

ΔΟΥΞ. Τὴν Λουκρητίαν; Εὐγενῆς ἐκλογή, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὴν μεγάλην καλαισθησίαν σας! Ναί! (Παρατηροῦσα τὴν Ἰου.λιαν). Τὸ μέτωπον αὐτὸ εἶνε ῥωμαϊκόν, τὸ ἀνάστημά σας ἰδίως εἶνε τόσον κομψόν καὶ ποιητικόν καὶ εὐλόγιστον, ὥστε νομίζει τις ὅτι ἐπλάσθη διὰ νὰ φέρῃ τὸν ἀρχαϊκὸν πέπλον!

ΙΟΥΛΙΑ. Πράγματι. Τοιοῦτον πέπλον εἶχον φορέσει κατ' ἀρχάς καὶ ἤδη ἤνοιγον τὸ παραπέτασμα αὐτὸ (δεικνύουσα τὸ ἀνάβαθρον) ἵνα τοποθετηθῶ, ἀλλ' αἴφνης ὁ βραχίον μου περιεπλήχθη εἰς τὸ ὕφασμα καὶ ἐξ ἀπροσεξίας ὁ πέπλος κατέπεσε. Τότε ὁ καλλιτέχνης, ὅστις μὲ εἶδε ἀνέκραξεν αἴφνης: Μεῖον οὕτω ὦ θεία. Ἐφώναξεν δὲ τόσον δυνατὰ ὥστε ἔμεινα ἐκ φόβου ἀκίνητος, ἀπελιθώθην. Καὶ ἰδοὺ, ἀγαπητέ μοι κόμη, πῶς ἐκ μιᾶς ἀνεπιτηδεϊότητος ἐξήλθεν ἐκ τοῦ πέπλου τῆς Λουκρητίας μία... Ἀφροδίτη!...

ΔΟΥΞ. Ἀλλά...περίεργον! Σεῖς νὰ μείνετε τόσον ἀπαθὴς χωρὶς πλέον οὐδὲ λέξιν νὰ εἴπητε, πρὸ τῶν ὀμμάτων ἐνός ἀνδρός;

ΙΟΥΛΙΑ. Ἐνός ἐργάτου θέλετε νὰ εἴπητε. Καὶ θὰ τῷ περιποιήσῃτε ἄρα γε τὴν τιμὴν νὰ τὸν ζηλοτυπήσῃτε;

ΔΟΥΞ. Ἴσως. Θέλω νὰ...

ΙΟΥΛΙΑ. Νὰ τὸν φονεύσητε ;

ΔΟΥΞ. "Οχι· θέλω νὰ τὸν γνωρίσω, ἢ μᾶλλον διὰ νὰ εἶπω ὁρθότερον, νὰ γνωρισθῶ παρ' αὐτοῦ.

ΙΟΥΛΙΑ. (πονηρῶς). Εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἀχιλλέως, οἱ Τρῶες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.

ΔΟΥΞ. Διατί; Ἐγὼ δὲ ἐννῶ νὰ ἐκφοβίσω κατέναντα. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ γλύπτει αὐτὸς εἶνε ἐκ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, ὑποθέτω, ὅτι βλέπων μέχρι τινὸς σημείου δύναται νὰ ἐνθαρρύνῃ μίαν ὥραίαν, ὡς ἡμᾶς, θὰ ἐφαίνετο πολὺ ἐπιλήσμων τῆς θέσεώς του ἀπέναντι τοσαύτης ἐλευθερίας, παρεξηγῶν δὲ τὴν πλήρη ἐκ μέρους σας ἀνοχήν, θὰ ἐπίστευεν ἴσως ὅτι ἡδύνατο νὰ τύχῃ εὐνοίας τινὸς ἐκ καρδίας, τὴν ὁποίαν ἡ μεγαλοφυΐα ἀπαλύνει ἐν τῷ ἔρωτι... Τοῦτο βεβαίως θὰ ἦτον ἀξίωσις ἀρεπῆς καὶ παράλογος, τὴν ὁποίαν θέλω νὰ τοῦ ἀφαιρέσω. Τοῦτο μόνον.

ΙΟΥΛΙΑ. Καὶ πῶς, ἀγαπητέ μοι Δούξ, φονεύων αὐτόν ;

ΔΟΥΞ. "Οχι, κόμηρσα. Ἀπλούστατα, παρούσσιαζόμενος εἰς αὐτόν.

ΙΟΥΛΙΑ. Καὶ ποίαν ἀπόδειξιν ἔχετε τῆς ἐνοχλῆς του ;

ΔΟΥΞ. "Ας εἰσέλθῃ, καὶ ἐγὼ ἐκ μόνου τοῦ χαίρετισμοῦ, τὸν ὁποῖον θὰ μοὶ ἀπευθύνῃ, θὰ ἐννοήσω πάραυτα τί δύναται νὰ τολμήσῃ.

ΙΟΥΛΙΑ. Καὶ τί δύνασαι νὰ τολμήσῃ, ἀφ' οὗ σεῖς μὲ γνωρίζετε καλῶς ;

ΔΟΥΞ. Δὲν ἤξεύρω. Ἐξεύρω ὅμως ὅτι ἡ εἰκὼν μιᾶς νύμφης, ἡ ὁποία χρησιμεύει ὡς πρότυπον γίνεται μᾶλλον ὅπως... μετριάξῃ τὸν σεβασμὸν τοῦ καλλιτέχνου, ὅστις ἀπὸ θαυμαστοῦ μεταβάλλεται βαθμίδῳ εἰς ἐραστήν. Καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς μὲν, εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει τὸ ὑποπτον. Μία ἀπλὴ διευθέτησις τῆς χειρὸς, μία θωπεία ἐλαφρὰ τοῦ βραχίονος ὑπὸ τὸ πρόσχημα οἰασδὴποτε μετακινήσεως αὐτοῦ, μία προσψαυσις τοῦ ἀπειθοῦς ὀρθῶν ὤμου, ἐφ' οὗ πλανᾶται ἐν φίλημα....

ΙΟΥΛΙΑ. Πολὺ καλὰ ! καὶ ἔπειτα ;

ΔΟΥΞ. Ἐπειτα ; ...

ΙΟΥΛΙΑ. Αὐτὰ εἶνε πράγματα ἀσήμαντα τὰ ὁποῖα ὁμολογοῦνται, ὅταν ἡ καρδία δὲν συνοδεύει τὴν εὐνοίαν τῆς παρειᾶς. Σὺ, φίλε μου, δὲν γνωρίζεις τοὺς καλλιτέχνους. Ὁ οὐρανὸς τῶν εἶνε σκοτεινός, θυελλώδης καὶ ἔχει ἀνάγκη μιᾶς ἀστραπῆς. Ἡ ἀστραπὴ δὲ αὕτη εἶνε ὁ ἔρως.

(Κίρησις διαμαρτυρίας τοῦ Δουκὸς)

Ἄλλὰ καὶ ἐν ψεύδος ἀπλῶν, ἐν ἀπλῶν ὄνειρον ἀρκεῖ ὅπως ἐκλάμψῃ ἡ μεγαλοφυΐα τῶν.

ΔΟΥΞ. Ἐν ὄνειρον.

ΙΟΥΛΙΑ. Ναί ! Διὰ τὸν Πουζέ μὲ τὸν ὁποῖον διασκεδάζω. Τί σημαίνουσι λόγου χάριν ὀλίγα φιλήματα, ἀκουσίως ἐννοεῖται διδόμενα, ἀφ' οὗ ἀπαιτεῖται μία ἐστία ὅπως ἀναφλεγῇ ἡ φλογερὰ φαντασία του ; (δεικνύουσα τὸ ἀνάβαθρον). Οἱ

χαρακτῆρες τοῦ προσώπου μου εἶνε ἐκεῖ, ἀλλὰ θέλω νὰ θέσῃ ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν ψυχὴν μου. Χωρὶς νὰ παύσω βλέπουσα καθαρῶς, τὸν ἀποτυφλῶ ἐργαζόμενον. Μὲ ἐναγκαλίζεται ; Εἶμαι ἐγὼ ἡ διαπράττουσα μίαν κλοπὴν. Καταχρῶμαι τῆς θερμῆς τοῦ ἐξάψεως καὶ ἐξαπατῶ τὴν χαρὰν του. Τίποτε περισσότερον. Δὲν παραδίδω εἰς τὴν καρδίαν του εἰμὴ τὴν σκιὰν ἐνὸς λαφύρου, ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς ἐξανίσταται θέλων νὰ καταλάβῃ αὐτό, ἡ Ἀφροδίτη του ἀντανακλᾷ τὴν φλόγα τοῦ πόθου του. Οὕτω κολακεύουσα τὴν μανιώδη του κλίσιν, ἐξασφαλίζω ἐν ἀριστοῦργίᾳ καὶ ὅπως ἀνάπτωμεν τὸ φῶς, ἐγὼ ἀνάπτω τὴν μεγαλοφυΐαν του.

ΔΟΥΞ. Διάβολε ! Ἀλλὰ μὲ τὰς οἰκειότητας αὐτὰς αἱ ὁποῖαι βλέπω πολὺ ὀλίγον σὰς στοιχιζουσιν, ἡδύνατο ἐπίσης νὰ ἀναφλεχθῇ καὶ ἡ ἰδική σας μεγαλοφυΐα.

ΙΟΥΛΙΑ. Α ! Δούξ. Τί σκέπτεσθε ; Μία τοιαύτη ὑποψία εἶνε δι' ἐμὲ ὕβρις. Καὶ πῶς ; Καταδέχεσθε νὰ συλλάβητε ὑπονοίας δι' ἓνα γλύπτην ; Καὶ ἀνυσηχεῖτε διὰ τοιαύτας χιμαῖρας ;

ΔΟΥΞ. Χιμαῖρας δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ δι' ἐκείνον πραγματικότητος. Μὰ τὴν ἀλήθειαν ! Ὅλα αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα σοῦ λαμβάνουν ἓνα ὕψος ἡμιθέων, τὸ ὁποῖον σὲ κάμνει νὰ σκέπτεσαι πόσαις ζυλιαῖς πρέπει νὰ τοὺς δώσης. Τέλος πάντων ἄς ἔλθῃ, τὸν περιμένω.

ΙΟΥΝΙΑ. Σκέπτεσθε νὰ τὸν τρομάξῃτε, νὰ τὸν κτυπήσῃτε ; νὰ τὸν πνίξῃτε ἴσως ;

ΔΟΥΞ. "Οχι· θέλω νὰ τὸν πληρώσω.

ΙΟΥΛΙΑ. Θὰ γεννηθῇ κανὲν σκάνδαλον κωμικόν. Προσέξτε.

ΔΟΥΞ. Πολὺ καλὰ. Ὡστε θὰ τὸν πληρώσητε σεῖς (τῇ ἐπιδεικνύει βαλάντιον).

ΙΟΥΛΙΑ. Θὰ τοῦ το δώσω διὰ τοῦ ὑπηρετοῦ μου.

ΔΟΥΞ (ἀποσύρων τὸ βαλάντιον). Ἄ. "Οχι !
(Ὁ Πουζέ ἐμφανίζεται)

ΙΟΥΛΙΑ (βλέπουσα τὸν Πουζέ, ξηρῶς). Ἰδοὺ αὐτόν. Κάμετε ὅ, τι θέλετε.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

